

Kohanim and the Mamlechet Kohanim : Hierarchy or Equal Opportunity?

It's All Relative: A Textual Look at Relationships in Tanach

ויקרא כ"א; א'-כ"ג

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לִגְפֹשׁ לֹא-יִטְמָא בְּעַמּוּיוֹ: כִּי אִם-לְשֹׂארוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבִתּוֹ וּלְבָתּוֹ וּלְאִחֵיו: וְלֹאחֻתּוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא-הִיְתָה לְאִישׁ לֵה יִטְמָא: לֹא יִטְמָא בְּעַל בְּעַמּוּיוֹ לְהַחֲלוֹ: לֹא-יִקְרַח [יִקְרָחוּ] קְרָחָה בְּרֹאשׁוֹ וּפְאֵת זָקָנָם לֹא יִגְלַחוּ: וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטוֹת: קִדְשִׁים יִהְיוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא יַחֲלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי-אֶת-אֲשִׁי יְהוָה לָחֵם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִים וְהֵיוּ קֹדְשִׁים: אִשָּׁה זָנָה וְחָלָלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מְאִישָׁה לֹא יִקְחוּ כִּי-קֹדֶשׁ הוּא לְאֱלֹהֵיוֹ: וְקִדְשָׁתּוֹ כִּי-אֶת-לֶחֶם אֱלֹהֵיךָ הוּא מִקְרִיב קֹדֶשׁ יְהִי-לָךְ כִּי קֹדֶשׁ אָנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם: וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תַחַל לְזַנּוֹת אֶת-אָבִיהָ הִיא מְחֻלָּלָה בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף: (ו) וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֲחָיו אֲשֶׁר-יוֹצֵק עַל-רֹאשׁוֹ | שְׂמֹן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת-יָדָיו לְלִבֵּשׁ אֶת-הַבְּגָדִים אֶת-רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרָם: וְעַל כָּל-נִפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֵא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא: וּמִן-הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחֲלוּ אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיו כִּי יִזָּר שְׂמֹן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיו עָלָיו אָנִי יְהוָה: וְהוּא אִשָּׁה בְּתוּלָה יִקַּח: אֲלֻמְנָה וְגְרוּשָׁה וְחָלָלָה זָנָה אֶת-אִלָּה לֹא יִקַּח כִּי אִם-בְּתוּלָה מֵעַמּוּיוֹ יִקַּח אִשָּׁה: וְלֹא-יַחֲלוּ זָרְעוֹ בְּעַמּוּיוֹ כִּי אָנִי יְהוָה מִקְדָּשׁוֹ: (פ) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזָּרְעֶךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לָחֵם אֱלֹהֵיוֹ: כִּי כָל-אִישׁ אֲשֶׁר-בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עוֹר אוֹ פֶסֶח אוֹ חֲרָם אוֹ שָׂרָע: אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר-יִהְיֶה בּוֹ שִׁבְרֵ רֶגֶל אוֹ שִׁבְרֵ יָד: אוֹ-גִבֵּן אוֹ-דָק אוֹ תִבְלַל בְּעֵינָיו אוֹ גָּרַב אוֹ יִלְפֹת אוֹ מְרוּחַ אִשָּׁה: כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-בּוֹ מוֹם מִזָּרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב אֶת-אֲשִׁי יְהוָה מוֹם בּוֹ אֶת לָחֵם אֱלֹהֵיו לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב: לָחֵם אֱלֹהֵיו מִקְדָּשִׁים וּמִן-הַקְּדוּשִׁים יֹאכְלוּ: אַךְ אֶל-הַפְּרֻכָּת לֹא יָבֵא וְאֶל-הַמַּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי-מוֹם בּוֹ וְלֹא יַחֲלוּ אֶת-מִקְדָּשִׁי כִּי אָנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁים:

The LORD said to Moses: Speak to the priests, the sons of Aaron, and say to them: None shall defile himself for any [dead] person among his kin, except for the relatives that are closest to him: his mother, his father, his son, his daughter, and his brother; also for a virgin sister, close to him because she has not married, for her he may defile himself. But he shall not defile himself as a kinsman by marriage, and so profane himself. They shall not shave smooth any part of their heads, or cut the side-growth of their beards, or make gashes in their flesh. They shall be holy to their God and not profane the name of their God; for they offer the LORD's offerings by fire, the food of their God, and so must be holy. They shall not marry a woman defiled by harlotry, nor shall they marry one divorced from her husband. For they are holy to their God and you must treat them as holy, since they offer the food of your God; they shall be holy to you, for I the LORD who sanctify you am holy. When the daughter of a priest defiles herself through harlotry, it is her father whom she defiles; she shall be put to the fire. The priest who is exalted above his fellows, on whose head the anointing oil has been poured and who has been ordained to wear the vestments, shall not bare his head or rend his

vestments. He shall not go in where there is any dead body; he shall not defile himself even for his father or mother. He shall not go outside the sanctuary and profane the sanctuary of his God, for upon him is the distinction of the anointing oil of his God, Mine the LORD's. He may marry only a woman who is a virgin. A widow, or a divorced woman, or one who is degraded by harlotry—such he may not marry. Only a virgin of his own kin may he take to wife— that he may not profane his offspring among his kin, for I the LORD have sanctified him. The LORD spoke further to Moses: Speak to Aaron and say: No man of your offspring throughout the ages who has a defect shall be qualified to offer the food of his God. No one at all who has a defect shall be qualified: no man who is blind, or lame, or has a limb too short or too long; no man who has a broken leg or a broken arm; or who is a hunchback, or a dwarf, or who has a growth in his eye, or who has a boil-scar, or scurvy, or crushed testes. No man among the offspring of Aaron the priest who has a defect shall be qualified to offer the LORD's offering by fire; having a defect, he shall not be qualified to offer the food of his God. He may eat of the food of his God, of the most holy as well as of the holy; but he shall not enter behind the curtain or come near the altar, for he has a defect. He shall not profane these places sacred to Me, for I the LORD have sanctified them.

שמות כ"ח:א'

וְאַתָּה הַקָּרֵב אֵלַי אֶת־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת־בְּנָיִו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנֹתִי אֶהְרֹן נָדָב וָאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהֲרֹן:

You shall bring forward your brother Aaron, with his sons, from among the Israelites, to serve Me as priests: Aaron, Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar, the sons of Aaron.

במדבר א':נ"ג

וְהַלְוִיִּם יַחְנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְלֹא־יְהִיָּה קֶזֶף עַל־עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמַרְתּוֹ מִשְׁכַּן הָעֵדוּת: The Levites, however, shall camp around the Tabernacle of the Pact, that wrath may not strike the Israelite community; the Levites shall stand guard around the Tabernacle of the Pact.

רמב"ם הלכות שמיטה ויובל פרק י"ג:י"ב-י"ג

וְלָמָּה לֹא זָכָה לְוֵי בְּנֵי־חַלָּת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְבִזְזָתָהּ עִם אָחִיו מִפְּנֵי שֶׁהִבְדִּיל לְעַבְדֵּי אֶת ה' לְשָׂרְתוֹ וְלְהוֹרוֹת דְּרָכָיו הַיְשָׁרִים וּמִשְׁפָּטָיו הַצְּדִיקִים לְרַבִּים שֶׁנֶּאֱמַר (דברים לג י) "וַיֹּרֶוּ מִשְׁפָּטָיִךָ לִיעֲקֹב וְתוֹרַתְךָ לְיִשְׂרָאֵל". לְפִיכָּךְ הִבְדִּילוּ מִדְּרָכֵי הָעוֹלָם לֹא עוֹרְכִין מִלְחָמָה כְּשֶׁאֵר יִשְׂרָאֵל וְלֹא נוֹחֲלִין וְלֹא זוֹכִין לְעֲצָמָן בְּכַח גּוֹפֵן. אֲלֵא הֵם חֵיל הַשָּׁם שֶׁנֶּאֱמַר (דברים לג יא) "בְּרַךְ ה' חֵילוֹ". וְהוּא בְּרוּךְ הוּא זוֹכֵה לָהֶם שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יח כ) "אֲנִי חֶלְקְךָ וְנַחֲלָתְךָ":

Why were the Levites not allotted land in Eretz Yisrael or a share in its booty along with their brethren? Because they were singled out to serve the Lord and minister to him, to teach his upright ways and just laws to many people, as it is written: "They shall teach thy laws to Jacob, and thy instruction to Israel" (Deuteronomy 33:10). For this reason, they were separated from worldly affairs: they fought no battles like the rest of Israel; they inherited no land; they won nothing by means of their physical ability. They are indeed the Lord's army, as it is written: "Bless, O Lord, his substance" (11). He, blessed be he, has won them for himself, as it is written: "I am your portion and your share" (Numbers 18:20).

ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמד לפני ה' לשרתו ולעבדו לדעה את ה' והלה ישר כמו שעשהו האלהים ופרק מעל צנארו על החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם הרי זה נתקדש קדש קדשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים ויזכה לו בעולם הזה דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים ללוים. הרי דוד עליו השלום אומר (תהילים טז ה) "ה' מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי":

Not only the tribe of Levi, but each well-informed thinking person whose spirit moves him to devote himself to the service of the Lord, to know the Lord, and has walked uprightly after casting off his neck the yoke of many a cunning wile that men contrived, is indeed divinely consecrated, and the Lord will forever and ever be his portion. God will provide sufficiently for his needs, as he did for the priests and the Levites. David, may he rest in peace, declared: "The Lord is my allotted portion and my cup; thou holdest my lot" (Psalm 16:5).

משנה הוריות ג'ח:

כהן קודם ללוי, לוי לישראל, ישראל לממזר, וממזר לנתין, ונתין לגר, וגר לעבד משחרר. אימתי, בזמן שכלן שוין. אבל אם היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול עם הארץ, ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ:

A priest precedes a Levite. A Levite precedes an Israelite. An Israelite precedes a son born from an incestuous or adulterous relationship [*mamzer*], and a *mamzer* precedes a Gibeonite, and a Gibeonite precedes a convert, and a convert precedes an emancipated slave. When do these *halakhot* of precedence take effect? In circumstances when they are all equal in terms of wisdom. But if there were a *mamzer* who is a Torah scholar and a High Priest who is an ignoramus, a *mamzer* who is a Torah scholar precedes a High Priest who is an ignoramus, as Torah wisdom surpasses all else.

שמות י"ט ג'ו:

(ג) ומשה עלה אל-האלהים ויקרא אליו יהוה מן-ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: (ד) אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על-כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: (ה) ועתה אם-שמעו בקלי ושמרתם את-בריתי והייתם לי סגלה מכל-העמים כי-לי כל-הארץ: (ו) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל-בני ישראל:

(3) and Moses went up to God. The LORD called to him from the mountain, saying, "Thus shall you say to the house of Jacob and declare to the children of Israel: (4) 'You have seen what I did to the Egyptians, how I bore you on eagles' wings and brought you to Me. (5) Now then, if you will obey Me faithfully and keep My covenant, you shall be My treasured possession among all the peoples. Indeed, all the earth is Mine, (6) but you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation.' These are the words that you shall speak to the children of Israel."

רש"י שם

ואתם תהיו לי ממלכת כהנים. שרים, כמה דאת אמר "ובני דוד כהנים" (שמואל ב ח):

AND YE SHALL BE UNTO ME A KINGDOM OF כהנים — i. e. princes, just as you say, (II Samuel 8:18) “And the sons of David were princes (כהנים)”, which cannot denote priests since his sons were of the tribe of Judah and not of Levi, the priestly tribe.

רמב"ן שם

ממלכת כהנים ותהיו ממלכת משרתי:

A KINGDOM OF PRIESTS. This means that you shall be a kingdom of My servants.

שד"ל שם

ממלכת כהנים וגוי קדוש: מפני שהיו הגוים מאמינים שכהנים קרובים וחביבים לאלהיהם ושאלהיהם עושים להם כל חפצם, אמר כי האומה כלה תהיה קרובה אל האל, שיהיה האל קרוב אליה בכל קראה אליו ומשגיח על כל ענינה, כאילו כל העדה כלם קדושים וכהנים, וזה רק ע"י שמירת מצותיו.

יחזקל מ"ד:כ"ג-כ"ד

וְאֶת-עַמִּי יֹאמְרוּ בֵּין קִדְשׁ לְחָלָל וּבֵין-טָמֵא לְטָהוֹר יוֹדְעִם: וְעַל-רִיב הִמָּה יַעֲמְדוּ לִשְׁפֹט [לְמִשְׁפָּט] בְּמִשְׁפָּטֵי וּשְׁפֹטָהּ [יִשְׁפְּטוּהוּ] וְאֶת-תּוֹרָתִי וְאֶת-חֻקֵּי בְּכָל-מוֹעֵד יִשְׁמְרוּ וְאֶת-שַׁבָּתוֹתַי יִקְדְּשׁוּ:

They shall declare to My people what is sacred and what is profane, and inform them what is clean and what is unclean. In lawsuits, too, it is they who shall act as judges; they shall decide them in accordance with My rules. They shall preserve My teachings and My laws regarding all My fixed occasions; and they shall maintain the sanctity of My sabbaths.